

Bölüm 12

Kaynaklara Nasıl Atıf Yapılır?

Sayılamayacak kadar çok kaynak içeren metinler, bilimselliğin işareti olmaktan ziyade güvensizliğin göstergesidir.

William C. Roberts

İZLENECEK KURALLAR

Kaynaklar kısmında, tıpkı Teşekkür kısmında olduğu gibi izlenecek iki kural vardır.

İlki; sadece yayımlanmış olan önemli kaynakları sıralamalısınız. Yayımlanmamış verilere, basındaki makalelere, Kısa Özet'lere, tezlere ve diğer ikincil malzemeye atıflar Kaynaklar'ı veya Atıf Yapılmış Literatür kısmını boşuna doldurmamalıdır. Eğer böyle bir kaynak mutlaka gerekliyse, metne parantez içinde veya dipnotu olarak ilâve edilebilir.

İkincisi; metni sunmadan önce ve belki tekrar düzeltme sırasında her kaynağı, özgün yayının bütün kısımlarıyla kontrol edin. Eski bir kütüphaneciye göre: Kaynaklar bölümünde başka yerlerde olduğundan çok daha fazla hata yapılır.

KAYNAK TARZLARI

Dergiler, kaynakları ele alış biçimleri bakımından önemli ölçüde farklılıklar gösterirler. Birisi, 62 bilimsel dergiye bakmış ve kaynakların 33 değişik türde sıralandığını görmüştü (M. O' Connor, Br. Med. J. I (6104): 31,1978). Bazı dergiler makalelerin başlıklarını basar, bazıları basmaz. Bazıları, giren sayfaların numaralarının yazılmasında ısrar ederken, bazıları sadece ilk sayfa numarasını basar. Akıllı bir araştırmacı, kaynakları (genellikle 3'e 5 kartlara) bütünüyle yazar veya bilgisayar dosyasına bütün bilgiyi geçirir. Böylece daha sonra metni hazırlarken ihtiyaç duyulacak bütün bilgiye sahip olur. Düzeltmek, değiştirmek kolaylaşır. Zira dergi editörü tarafından istendiğinde, 20 veya daha fazla kaynağı makale başlığı veya son sayfaları ilâve etmek için bulmak gerçekten zor iştir. Makalenizi göndermeyi planladığınız derginin kısa form (makale başlıksız, örneğin) kullandığını bilerseniz bile, kaynak listenizi tam olarak kurmanız yine de akıllıca olur. Bu iyi bir uygulamadır, çünkü (i) makalenizi göndermek için

seçtiğiniz dergi metni reddedebilir ve bu da metninizi, istekleri çok daha fazla olan bir başka dergiye gönderme kararı almanız sonucunu doğurabilir (ii) daha büyük bir olasılıkla, bazı kaynakları daha sonraki araştırma makalelerinde, tarama/ değerlendirme yazılarında (tarama/değerlendirme dergilerinin çoğu tam kaynak ister) veya kitaplarda kullanacaksınız. Yayımlanması için bir metin gönderdiğiniz zaman, kaynakların “Yazarlara Direktifler”e göre sunulduğundan emin olun. Eğer kaynaklar çarpıcı şekilde farklıysa; editör veya değerlendirmeyi yapanlar, bunun önceki bir reddedilmenin göstergesi olduğunu veya en iyi olasılıkla, dikkatsizliğin açık bir kanıtı olduğunu varsayabilirler.

Hemen hemen sonsuz sayıda kaynak gösterme biçimi olmasına karşın pekçok dergi, kaynakları üç genel şekilden birinde verir. Bunlar genellikle, “isim ve yıl”, “alfabetik liste numarasıyla” ve “atıf sırasına göre numarayla olmak üzere sınıflandırılır.

İSİM VE YIL SİSTEMİ

İsim ve yıl sistemi (çoğu zaman Harvard sistemi olarak anılır) uzun süre çok popülerdi ve bir zamanlar kullanıldığı kadar geniş ölçüde kullanılmamakla birlikte birçok dergide hâlâ kullanılmaktadır. Büyük avantajı yazar için rahatlığıdır. Kaynaklar numarasız olduğu için, kaynakların ilâvesi veya çıkartılması kolaydır. Kaynak listesi ne kadar çok değiştirilirse değiştirilsin, “Smith and Jones (1950)” olduğu gibi kalır. Eğer iki veya daha fazla “Smith and Jones (1950)” kaynağı varsa problem, ilkinin “Smith and Jones (1950a)”, ikincisini “Smith and Jones (1950b)” v.b. listeliyerek kolayca halledilir. İsim ve yıl sisteminin dezavantajı, okuyucu ve yayımcılarla ilgilidir. Okuyucu için dezavantaj, (çoğunlukla Giriş’te) bir cümle veya paragrafta kaynaklara çok sayıda atıf yapıldığı zaman ortaya çıkar. Okuyucu bazen, metine tekrar devam edebilmek için birkaç satır süren parantezli kaynakları atlamak zorunda kalır. Hatta, bir arada atıf yapılmış iki veya üç kaynak bile okuyucu için dikkat bölücüdür. Yayımcı için dezavantaj açıktır: artan maliyet. “Smith, Jones and Higginbotham (1948)”, “(7)” ye dönüştürüldüğü zaman, kompozisyon (dizgi) ve basım maliyetleri azaltılabilir. Daha önce belirtildiği gibi, şimdi bilimsel dergiyi basma kelime başına 12 sent mertebesinde bir maliyete sahiptir. Editörler (ve özellikle yönetici editörler) eskiden olduğundan çok daha fazla, maliyetin bilincindedirler.

Bazı makaleler kontrol edilemeyecek sayıda yazar tarafından yazıldığı için, isim ve yıl sistemini kullanan birçok dergide “et al.” kuralı vardır. En tipik olarak, bu şöyle işler: Makalelere atıf yapılırken isimler daima bir veya iki yazar için kullanılır. Örneğin, “Smith (1970)”, “Smith and Jones (1970)”. Eğer makalede üç isim varsa, makaleye ilk atıf yapıldığında üçünü de sıralayın. Örneğin, “Smith, Jones ve Mc Gillicuddy (1970)”. Eğer, aynı makaleye tekrar atıf yapılırsa, “Smith et al. (1970)” şeklinde kısaltılabilir. Atıf yapılan makalede dört veya daha fazla yazar varsa, ilk atıf bile “Smith et al. (1970)” olarak yazılmalıdır. Kaynaklar kısmında, bazı dergiler bütün yazarların (kaç tane olursa olsun) sıralanmasını ister; diğer dergiler ve özellikle önde gelen tıp dergileri, sadece ilk üç yazara atıf yapar ve onu “et al.” izler. Bu kullanım, “Uniform kurallar” (29) tarafından yedi veya daha fazla yazarlı makaleler için belirlenmiştir.

ALFABE – SAYI SİSTEMİ

Bu sistem, yani alfabetik sıralanmış kaynaklardan atıf yapma, isim ve yıl sisteminin modern şekilde değiştirilmiştir. Numara ile atıf, baskı masraflarını belli bir sınır içinde tutar.

Alfabetik liste, özellikle de uzun bir listeyse, yazarlar için hazırlaması ve okurlar için de (örneğin kütüphaneciler için) kullanması kolaydır.

İsim ve yıl sistemine alışık yazarlar alfabetik numara sistemini, numaraya atıf yapmanın okuru aldattığını iddia ederek beğenmeme eğilimindedir. Atıf yapılan olayla ilgili kişinin isminin okuyucuya söylenmesi gerektiği tartışma konusudur. Bazen okura ayrıca, 1888 kaynağına 1988 kaynağından farklı şekilde bakılacağı düşüncesiyle, tarihin de söylenmesi gerekir.

Neyse ki bu düşüncelerin üstesinden gelinebilir. Metin içinde kaynağa atıf yaparken, isimlerin veya tarihlerin önemli olup olmadığına karar verin. Eğer önemli değilse (genellikle öyledir), sadece kaynak numarasını kullanın: “Pretyrosine, bu şartlarda miktar olarak phenylalanine dönüştürüldü (13).” Eğer yazarın ismini vermek isterseniz, cümlenin yapısı içinde gösterin: “Solunumun düzeltilmesinde carotid sinus’un rolü Heymans (13) tarafından keşfedildi”. Tarih vermek isterseniz bunu da cümle içinde yapabilirsiniz: “Streptomycin ilk olarak 1945 (13) te veremin tedavisinde kullanıldı”.

ATIF SIRASI SİSTEMİ

Atıf sırası sistemi, kaynakları (numarayla) makalede ortaya çıkış sırasına göre atıf yapma sistemidir. Bu sistem, isim ve yıl sisteminin büyük basım giderlerini azaltır ve okuyucular da çoğunlukla beğenirler. Zira istedikleri takdirde metin içinde önlerine çıktıkça 1-2-3 sıralamasıyla çabuk bir şekilde kaynak gösterebilirler. Her makalenin sadece birkaç kaynak gösterdiği, esasta “not” türü dergiler için faydalı bir sistemdir. Birçok kaynak gösteren uzun makaleler için atıf sırası sistemi pek iyi bir sistem değildir. Yazar için, kaynakların ilâvesi veya çıkartılmasıyla oluşan, önemli ölçüde yeniden numaralama işi nedeniyle iyi değildir. Okuyucu için de ideal değildir. Çünkü, kaynak listesinin alfabetik olmayan sunuluşu, aynı yazarın çalışmalarına yapılan kaynak göstermelerin ayrılmasıyla sonuçlanabilir.

Bu kitabın ilk baskısında, alfabetik numara sisteminin yavaş yavaş yükseliş kazanır gibi görüldüğünü söylemişim. Fakat ondan hemen sonra, “Biomedikal dergilere verilen metinler için üniform kurallar” (“Vancouver” sistemi)’nin, ortak çalışan dergiler için atıf sırası sistemini destekleyen ilk şekli ortaya çıktı. “Uniform kurallar” (29) birkaç yüz biomedikal dergi tarafından tanınmış bulunuyor. Bu nedenle şimdi, hangi atıf sisteminin, eğer varsa, yükselişe geçeceği pek açık değil. “Uniform kurallar” belgesi birçok yönden o kadar etkileyici ki, çok güçlü bir sonucu oldu ve oluyor. Bu belge, Amerikan Ulusal Standartlar Enstitüsü (ANSI) tarafından hazırlanan standart ile önemli ölçüde uyum içindedir. Bununla beraber, literatür atfının bu alanında kuvvetli bir muhalefet bulunmaktadır. Örneğin, güçlü Bioloji Editörleri Konsülü, “CBE Style Manual”ın beşinci baskısındaki alfabe sayı sistemini kullanmaya karar verdi. İlâveten, akademik yayın topluluğunun kutsal kitabı “Chicago Manual of Style”ın son baskısı, alfabetik olarak düzenlenmiş kaynaklara destek vererek ortaya çıktı. Kitabın kaynakları ele alma konusunda ayrıntılı öneriler ve kurallar veren 100’den fazla sayfasında birçok kez şöyle yorumlar yapılmaktadır. (sayfa 431): “Kaynak listesi veya bibliyografya düzenlemek için en pratik ve yararlı yol, ya bütün liste boyunca veya her kısmında yazarlara göre alfabetik sıralamadır”.

Fakat daha yenisi, Huth'un "Medical Style and Format" (27) kitabının ortaya çıkışıdır. Hiç olmazsa bu yeni, ayrıntılı el kitabı stilini kullanan biomedikal dergiler için yön, tekrar "Uniform kurallar" (atıf sırası) lehine çevrilebilir.

BAŞLIKLAR VE GİREN SAYFALAR

Makale başlıkları kaynaklarda verilmeli midir? Normal olarak derginin tarzını izlemek zorundasınız. Eğer dergi, seçme izni veriyorsa (bazıları verir) tam kaynak vermenizi öneririm. Makale başlığı genel kapsamı göstererek, ilgili okuyucular (ve kütüphaneciler) için, atıf yapılan kaynakların hiçbirine, bazılarına veya hepsine bakıp bakmamaya karar vermeyi kolaylaştırır.

Giren sayfa kullanımı (ilk ve son sayfa numaraları) potansiyel kullanıcılar için bir sayfalık notları 50 sayfalık tarama makalelerinden ayırmayı kolaylaştırır. Açıktır ki, size veya kütüphanenize kaynak sağlama özellikle fotokopi yoluyla olacaksa, maliyet sayfa sayısına bağlı olarak önemli ölçüde değişebilir.

DERGİ KISALTMALARI

Dergi tarzları çok değişmesine karşın, kaynak atıflarının bir yönü son yıllarda standartlaştırıldı: Dergi kısaltmaları. Bir standartın (2) geniş ölçüde kabul edilmesi sonucu olarak, hemen hemen bütün başta gelen dergiler ve ikincil servisler şimdi aynı kısaltma sistemini kullanıyorlar. Önceden birçok dergi, dergi isimlerini (kısaltmayla baskı maliyetinden önemli ölçüde kaçınılabılır) kısaltırdı, fakat tek form yoktu. *Journal of the American Chemical Society*, "J.Amer. Chem. Soc.," "Jour. Am. Chem. Soc.," "J.A.C.S.," v.b. çeşitli şekillerde kısaltılırdı. Bu değişik sistemler, yazarlar ve yayımcılar için problem yarattı. Şimdi esas olarak sadece bir sistem vardır ve üniformdur. "Journal" kelimesi daima "J." olarak kısaltılır (Bazı dergiler kısaltmadan sonra noktayı koymazlar). Yazarlar, birçok dergi başlığını kuralların birkaçına dikkat ederek, hatta pek bilinmeyenleri bile kaynak listesine atıf yapmaksızın kısaltabilirler. Örneğin, bütün "ology" kelimelerinin "1" de bitirildiğini bilmek faydalıdır ("Bacteriology" "Bacteriol." olarak kısaltılır; "Physiology" "Physiol." olur). Böylece eğer kişi, başlıklardan çok kullanılan kelimelerin kısaltılışını ezberlerse, birçok dergi başlığı kolaylıkla kısaltılır. Hatırlanacak bir istisna, tek kelime başlıkların (Science, Biochemistry) asla kısaltılmayacağıdır. Ek 1'de periyodik başlıklarında çok kullanılan kelimelerin doğru kısaltma listesi verilmektedir.

METİNDE ATIF

Birçok yazarın literatüre atıf yaparken özensiz yöntemler kullanmasını üzücü buluyorum (Uzun süre üzüntü içinde kalmam! Dikkat sürecim çok kısadır). Bilinen bir yanlış; Smith'in ne anlattığı veya Smith'in yazarların şimdiki sonuçlarıyla nasıl ilgi kurduğu hakkında herhangi bir iz vermeksizin, "Smith'in katkısı"na içten olmayan şekilde yapılan atıf, "geçişirme atıf"ıdır. Eğer bir kaynak atıf yapılmaya değerse, okuyucuya bunun nedeni söylenmelidir.

Bazı yazarlar bütün atıfları cümlelerin sonuna koyma alışkanlığı içine girerler. Bu yanlıştır. Atıf cümlede ilgili olduğu yere koyulmalıdır. Michaelson (35) şu iyi örneği verir:

Multiple-access uydu iletişimi ve dijital mobil radyo telefonu için bir spread-spectrum modülasyonu dijital yöntemi inceledik.^{1,2}

Cümlelerin aşağıdaki gibi yeniden düzenlenmesiyle atıfların ne kadar netleştiğine dikkat edin:

Smith'in multiple-access uycu iletişimi¹ için yaptığı geliştirme ve Brown'ın dijital mobil radyotelefon² tekniği ile kullanmak üzere bir spread-spectrum modülasyonu dijital yöntemi inceledik.

DEĞİŞİK KAYNAK TARZLARINA ÖRNEKLER

Üç değişik kaynak sistemi arasındaki farkları bir bakışta görebilmek için, bir derginin kaynaklar kısmında gözüktüğü gibi işte üç örnek:

İsim ve yıl sistemi

Day, R. A. 1988. How to write and publish a scientific paper. 3rd ed. Phoenix, AZ: The Oryx Press.

Huth, E. J. 1986. Guidelines on authorship of medical papers. Ann. Internal Med. 104: 269-274.

Lee, M. R; Ho, D. D.; and Gurney M. E. 1987 Functional interaction and partial homology between human immunodeficiency virus and neuroleukin, Science 237: 1047-1051.

Alfabe-Sayı Sistemi

1. Day, R. A. 1988 How to write and publish a scientific paper. 3rd ed. Phoenix, AZ: The Oryx Press.

2. Huth, E. J. 1986 Guidelines on authorship of medical papers. Ann. Internal Med. 104: 269-274.

3. Lee, M. R., Ho, D. D.; and Gurney, M.E. 1987. Functional interaction and partial homology between human immunodeficiency virus and neuroleukin. Science 237: 1047-1051.

Atıf Sırası Sistemi

1. Huth, E. J. Guidelines on authorship of medical papers. Ann. Internal Med. 104: 269-274; 1986.

2. Lee, M. R.; Ho, D. D.; Gurney, M. E. Functional interaction and potential homology between human immunodeficiency virus and neurolekin. Science 237: 1047-1051, 1987.

3. Day, R.A. How to write and publish a scientific paper. 3rd ed. phoenix, AZ: The Oryx Press; 1988.